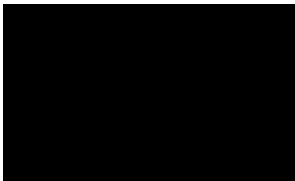

Minister
Zdrowia

DBR.055.42.2025.2.MK
Warszawa, 30 września 2025

działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), po rozpatrzeniu petycji z dnia 16 lipca br., nr [REDACTED] w sprawie kwalifikacji lekarzy w szpitalnym oddziale ratunkowym i na oddziale szpitalnym, niniejszym przedkładam **zawiadomienie o sposobie jej rozpatrzenia**.

Zgodnie z art. 2 ust 1 i art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz.U. z 2024 r. poz. 1287 z późn. zm.), dalej zwanej „ustawą o zawodzie lekarza”, wykonywanie zawodu lekarza polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń zdrowotnych, w szczególności na badaniu stanu zdrowia, rozpoznawaniu chorób i zapobieganiu im, leczeniu i rehabilitacji chorych, udzielaniu porad lekarskich, a także wydawaniu opinii i orzeczeń lekarskich. Lekarz ma obowiązek wykonywać zawód zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością. Wykonywanie zawodu zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej oznacza opieranie się przez lekarza na znajomości aktualnej literatury medycznej, aktualizowanych doniesieniach oraz wytycznych towarzystw naukowych. Przepisy te korespondują z przepisami Kodeksu Etyki Lekarskiej, zwanego dalej „KEL”. Art. 6 ust. 2 KEL zakazuje lekarzowi posługiwać się metodami niezwyfikowanymi naukowo lub uznanymi przez naukę za szkodliwe bądź bezwartościowe. Intencją tego artykułu jest zapewnienie bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentowi, uniknięcie powikłań, uszczerbku na zdrowiu, czy utraty życia oraz zapobieganie dowolnemu eksperymentowaniu na pacjencie z lekami i procedurami niezwyfikowanymi naukowo, które nie poprawią stanu zdrowia albo wprost mogą go bezpowrotnie zrujnować. Jednocześnie treść art. 6 ust. 1 KEL wskazuje, że lekarz ma swobodę wyboru w zakresie metod postępowania, które uzna za najskuteczniejsze. Powinien jednak ograniczyć czynności medyczne do rzeczywiście potrzebnych pacjentowi, zgodnie z aktualnym stanem wiedzy. Lekarz uzupełnia swoją wiedzę poprzez różne formy kształcenia, w szczególności poprzez doskonalenie zawodowe. Art. 18 ust. 1 i 2 ustawy o zawodzie lekarza mówi, że lekarz ma prawo i obowiązek doskonalenia zawodowego. Dopełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego lekarzy okręgowa rada lekarska potwierdza przez dokonanie wpisu rejestrze, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich na podstawie przedłożonej przez lekarza dokumentacji potwierdzającej odbycie określonych form doskonalenia zawodowego. Powyższe zasady obowiązują zarówno lekarzy bez specjalizacji, jak również lekarzy odbywających szkolenie specjalizacyjne. Każdy lekarz, który zaliczył Lekarski

Egzamin Końcowy oraz odbył staż podyplomowy uzyskuje „Prawo wykonywania zawodu lekarza” na czas nieokreślony. Uzyskane prawo wykonywania zawodu upoważnia lekarza do samodzielnego udzielania świadczeń zdrowotnych w zakresie wskazanym przez przełożonego, co związane jest ze zdobywaniem przez tego lekarza w trakcie jego pracy coraz większego doświadczenia i kwalifikacji zawodowych. Każdego też lekarza bez specjalizacji niezależnie gdzie pracuje, tj. na SOR, czy na innym oddziale szpitala obowiązuje doskonalenie zawodowe w różnych jego formach (np. kursach, szkoleniach, konferencjach itd.) oraz udzielanie świadczeń zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Natomiast lekarz odbywający szkolenie specjalizacyjne w danej dziedzinie medycyny, zgodnie z art. 16m ust. 1 i 2 ww. ustawy, odbywa szkolenie specjalizacyjne pod kierunkiem kierownika specjalizacji wyznaczonego przez kierownika tego podmiotu. Kierownikiem specjalizacji może być lekarz posiadający II stopień specjalizacji lub tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny będącej przedmiotem szkolenia specjalizacyjnego, a w uzasadnionych przypadkach w pokrewnej dziedzinie medycyny. Z kolei przepis art. 16i ust. 1a ww. ustawy dodatkowo wskazuje, że kierownik specjalizacji w porozumieniu z kierownikiem podmiotu lub komórki organizacyjnej tego podmiotu wyraża zgodę na pełnienie samodzielnych dyżurów medycznych przez lekarza odbywającego szkolenie specjalizacyjne, biorąc tym samym na siebie odpowiedzialność za sprawdzenie kwalifikacji i dopuszczenie danego lekarza do pełnienia samodzielnych dyżurów.

Reasumując, przekazana przez [REDAKTOWANO] petycja nie znajduje uzasadnienia i Ministerstwo Zdrowia nie może jej uwzględnić.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Agnieszka Tuderek-Kuleta
Dyrektor
/dokument podpisany elektronicznie/